

Intoarcere la varsta inocentei

Revederea dupa 42 de ani a clasei a VIII-a B-Promotia iunie 1975

“Oricand, oriunde, ganduri bune te vor insoti cu drag!”

-Maria Georgescu, profesoara diriginta-

27 mai 2017! O zi sublima, o zi fara asemanare in care am fost cu totii fericiti si emotionati! ...Am pasit cu hotarare in curtea scolii dragi pe vechea alee care, parca acum, nu se mai termina. Simteam fiori placuti si sangele pulsand in valuri spre templele carunte. Ei, in sfarsit, am ajuns in clasa. Aici, o caldura fierbinte ne-a patruns in inimi, ne-a invaluit si ne-a aruncat in trecut...in visare...undeva, in urma, in anul 1967. Pentru cateva secunde, privind spre toti, am simtit o clipa scurta de dezorientare. Mi s-au terminat toate cuvintele si cand am deschis gura prima data, am inghitit, de fapt, in sec. Da, erau prezenti o mare parte din colegii mei si in fata noastra se aflau trei dascali minunati. Doream sa le spun tuturor cat de mult ma bucur ca suntem din nou impreuna, voiam sa rad cu gura pana la urechi, cu rasul acela sincer si de neoprit ca in anii cand eram doar copii zburdalnici si buclucasi, cu panglicute albe si uniforme albastre. Totul era aieva si simteam cum ma cufund treptat in magia unei povesti ce incepuse sa se depane la cea mai inalta tensiune.

Emotia puternica imi sugruma vocea, nu ma lasa sa gandesc, dar dupa primele cuvinte si istorisiri, am zambit si am gasit puterea sa le vorbesc colegilor si sa le multumesc celor care ne-au pregatit pentru viata. Aveam un timbru chinuit, usor gatuit, soptit si spart care abia articula 3-4 cuvinte...ce veneau totusi de departe... din anii veseli de altadata. Sa mai continui ? Mai bine imi amintesc cum ne-am lasat purtati cu totii de valul de ras si cum veselie generala s-a instalat si ne-a cuprins pe toti, profesori si elevi de altadata...povesteam, glumeam, ne aminteam...Simteam cum devenisem iar copii si ii aveam in fata pe dascalii nostri.

Acum, la catedra o vedeam pe doamna diriginte, profesoara de istorie–geografie, Maria Georgescu si, parca o zaream cum se deplasa spre harta cu un aratator in mana si cum “ne plimba” in timpul orelor de clasa prin toate colturile lumii...si prin toate bataliile istorice.

Iar brusc, imi amintesc compasul acela gigantic pe care il infigeam in tabla. Da, da, si echerul urias de lemn. Deodata imi apare in fata ochilor chipul senin al profesoarei de matematica, doamna Maria Ghenea propunandu-ne sa rezolvam probleme din culegeri frantuzesti, extemporalele neasteptate, explicatiile si pregatirea pentru olimpiade, curiozitatile cercului de matematica.

Prezent a fost si profesorul de chimie, domnul Marian Pert. Orele de chimie? Un regal nesperat, amestec de metoda si rigoare: a fost profesorul care ne-a prezentat “prietenii ...invizibili”, atomi si molecule...si ne-a facut sa indragim “stiinta vietii: o stiinta, in anumite situatii, chiar “exploziva”.

Profesorii nostri dragi si minunati au fost, pe drept cuvânt, adevarati “modelatori” de caractere. Acum, la intalnirea noastra i-am simtit aproape de noi ca pe vremuri. Elevi fiind, poate i-am suparat si ne-au muștră, dar sa le fim recunoscatori pentru ca ne-au invatat, ne-au indrumat, ne-au transformat si iata-ne azi, dupa 42 de ani, stand mandri in fata lor.

Si trebuie sa le fim recunoscatori pentru ceea ce au facut pentru noi, pentru cei care am devenit azi. Acum avem ocazia, asa cum n-am facut-o niciodata, cu totii intr-un singur glas, sa le **MULTUMIM!** Sa le multumim sincer celor pe care sansa vietii ne-a ajutat sa-i revedem, dar si celor pe care nu i-am mai vazut niciodata de atunci.

Va dam intalnire mereu in sufletul nostru si vom fi impreuna totdeauna in scoala noastra draga, in care generatii de elevi “vor arde mereu in retorta culturii”.

Respect si multumiri sincere pentru startul primit in carierele noastre viitoare de la minunatii nostri dascali! Va iubim si va pretuim pentru ca ne-ati invatat lectia vietii adevarate!

NOI SUNTEM COLECTIVUL CLASEI A VIII-A B-iunie 1975!

